

14 жовтня за новим стилем - свято Покрови Пресвятої Богородиці або, як кажуть в народі, Святої Покрови. «Покрова накриває траву листям, землю снігом, воду - льодом, а дівчат - шлюбним вінцем». В українських селах і досьогодні дотримуються давньої народної традиції справляти весілля після Покрови. Від Покрови і до початку Пилипівки - пора наймасовіших шлюбів в Україні.

На Покрову упродовж всього дня спостерігали за погодою: якщо з Півдня дув низовий вітер, зима буде теплою, якщо дув вітер із Півночі - холодною, із Заходу - сніжною. Коли протягом дня вітер змінює напрямок, то й зима буде нестійкою. Якщо на Покрову листя з вишень не опало, зима буде теплою, і якщо сніг не випав, то його не буде і в листопаді.

Цікаво, що в народі зберіглося повір'я , що у Пресвятої Діви є опікун Покров, якого просили: «Батеньку Покров, накрий нашу хату теплом, а господаря - добром».

Свято Покрови було введено у християнство в 10 столітті і має під собою чи то легенду, чи то подію, яка відбулася в Царгороді. Місто було оточене чужинцями, і Божа Мати начебто покрила своїм омофором городян, які молилися на всенічній службі у Влахерській церкві. Це побачив святий Андрій: під церковним склепінням з'явилася Пресвята Богородица в оточенні ангелів, пророків і апостолів і накрила своїм омофором православних християн. Це було провістям перемоги. Так і сталося: невдовзі надійшли воїни-захисники і звільнили населення від нападників.

Очевидно, цей сюжет і прислужився тому, що для козаків свято Покрови було

найбільшим і найзначущим святом. В цей день у козаків відбувалися вибори нового отамана. Козаки вірили, що свята Покрова охороняє їх, а Пресвяту Богородицю вважали своєю заступницею і покровителькою. На Запоріжжі в козаків була церква святої Покрови. В козацькій думі про Самійла Кішку співається:

А срібло-золото на три частини паювали:
Первую часть брали, на церкви накладали, На святого Межигорського Спаса,
На Терехтемировський монастир,
На святую Січовую Покрову давали -
Котрі давнім козацьким скарбом будували,
Щоб за їх, встаючи і лягаючи,
Милосердного Бога благали.

Відомий дослідник звичаїв українського народу Олекса Воропай писав, що після зруйнування Запорізької Січі в 1775 році козаки, що пішли за Дунай на еміграцію, взяли з собою образ Покрови Пресвятої Богородиці.

Козаки настільки вірили в силу Покрови Пресвятої Богородиці і настільки щиро й урочисто відзначали свято Покрови, що впродовж століть в Україні воно набуло ще й козацького змісту і отримало другу назву - Козацька Покрова. З недавніх пір свято Покрови в Україні відзначається ще й як день українського козацтва.

Отже сьогодні Покрова - це свято не тільки народне і релігійне, а й національне.